

עין משפט
נר מצוה

אִלְרֹן גִּבְרַח הוּחַ אִלְרֹן מִיֵּד הוּחַ גְּבִי לִיָּהּ. תִּמְחַה אִלּוּ הוּחַ דְּרִין שִׁיגְבֶה
שִׁפְעֵה בְּשִׁמְרִיתוֹ וְיִלְלָה לֵאלֹה קִאֲמֹר אֵלֶּה כְּלוֹמֵר לְדִין גּוֹף
הַשּׁוֹר מִשְׁעוּבֵד לִבְרָחָה כִּמוֹ שֶׁהוּא מִשְׁעוּבֵד לְנִינִחַ שִׁמְחֵלֶם מְגוּפוֹ
וְכֵן פִּירֵם בְּקוּטֹנֹתָם בְּרִישׁ שׁוֹר שִׁנְגָּה אֲדִרְבַּעָה וְחִמְשָׁה (לִקְטָן ד' נו:).
שִׁנְגָּה אֲדִרְבַּעָה וְחִמְשָׁה הַחֲוִיכָה הַיְּמָנִית

פה א מ״י פרק כ מהל' מלוה ולוה הלכה א' סמג עשן ד' טו"ש"ע ח"מ סי' קד סעי' א':

פו ב ג מ״י פ"ז מהל' טקי ממון הל' יא' טו"ש"ע ח"מ סי' מד סעי' א':

תורה אור השלם
 1. וכי יבין שמה איש את
 שור עירו ותר ומבקר
 את השור החד ויחצו את
 כספו וגם את הבית
 יחצו: שמואל כל ה'

וקחי על תמי מזה. ל"א שאלמה
 לא היקו כ' ועכשיו תובע יצק
 מאתים חזין של ד' מאות חזי נוק
 שהפסידו אינו נותן לו אלא כ"ה כשעת
 הנזק ורשאו עיקר: יחש. היצק

מוֹפֶּק רַע"י
 שׁוֹרפִּי יִגְדִּילֵהּ. כִּהְיוּ
 שׁוֹר דְּמַשְׁקֵי יִבְיָהּ קִרָּא
 אִיזִינְהָ חֲמֵמָה שׁוֹמֵקָא
 (רַע"י ז' 37). וְהִצִּיר אֵת
 כֶּסֶס, בְּסִירִים הַחֲבוּבִים
 מִדְּבַר, שׁוֹר שׁוּב מֵאֲמִישׁ
 שֶׁהָיָה שׁוֹר שׁוּב מֵאֲמִישׁ,
 בֵּין שֶׁנִּכְלָה שׁוֹר בְּרֵכֶה חָלָק
 שֶׁהָיָה שׁוֹר מִעֵט, כִּשְׁעִטֵּל
 אֶת חֵלֵי הַחֵי וְחֵלֵי הַמֵּת
 וְחֵלֵי הַחֵי וְחֵלֵי הַמֵּת,
 נִגְמָלָה לֵב אֶחָד מִפְּסֶדֶת חֵלֵי
 שׁוֹר שֶׁהָיָה מֵרֵמָה, לְמַדֵּת
 שֶׁהָיָה מִשְׁלֵם חֵלֵי מָק. שְׁמֹן
 הַשִּׁיחַ הִלָּךְ לְמַד לְשִׁילָק
 שׁוֹר, כִּי עֵין הַשֵּׁלֶם חֵלֵי
 מִקַּל לֵב פִּתּוּחַ וְלֵב יִיטֵר
 (שְׁמוֹת א' 17).

יִדְכַּחשׁ מִחַמַּת מֶכָה דֹא"ל * קִרְנָא דִתּוּרָךְ
קְבִירָא בֵּיה: **מִתְנִי'** שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים
שְׁנַגָּה שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים וְאִין הִנְבִּילָה יִפָּה
כְּלוּם אִמּוֹר ר"מ עַל זֶה נֹאמַר יוֹמְכִרוּ אֶת
הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת כֶּסֶּף א"ל רַבִּי יְהוּדָה וְכֵן
הִלְכָה קִיּוּמָת וּמְכִרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת
כֶּסֶּף וְלֹא קִיּוּמָת וּגַם הַמֵּת יִחֲצוּן וְאִיזָה זֶה
שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים שְׁנַגָּה שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים
וְהִנְבִּילָה יִפָּה חֲמִשִּׁים זֶו שׁוּה נוּטֵל חֲצִי הַחַי
וְחֲצִי הַמֵּת זֶה נוּטֵל חֲצִי הַחַי וְחֲצִי הַמֵּת:
גַּמ' ת"ר שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים שְׁנַגָּה שׁוֹר שׁוּה
מֵאֲתִים וְהִנְבִּילָה יִפָּה חֲמִשִּׁים זֶו זֶה נוּטֵל חֲצִי
הַחַי וְחֲצִי הַמֵּת זֶה נוּטֵל חֲצִי הַחַי וְחֲצִי הַמֵּת
וְזֶה שׁוֹר הָאִמּוֹר בְּתוֹרָה דְּבַרִּי רַבִּי יְהוּדָה
רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר אֵין זֶה שׁוֹר הָאִמּוֹר בְּתוֹרָה
אֵלֹא שׁוֹר שׁוּה מֵאֲתִים שְׁנַגָּה לְשׁוֹר שׁוּה
מֵאֲתִים וְאִין הִנְבִּילָה יִפָּה כְּלוּם עַל זֶה נֹאמַר
וּמְכִרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחִצּוּ אֶת כֶּסֶּף אֵלֹא
חֵם אֵין מִקִּיּוּם וּגַם אֶת הַמֵּת יִחֲצוּן פָּתַח

שפוטטומו המזיק, אל
שכב ממלא אל, אלא
שבך קריון שמבחה שיה
החש המזיק, כגון
שיה' ק' ויהיה חתול
שור ק'ק ועתה בשעת
הימנודו חש המזיק, ק'
אין יוכלו תרועו לומי, א'
ק'ן יל' ק' שכן היה אלה
שור כשע שיה, אלה
אורן לו קח השור כמות
שהוא כ' קעבה אלה
החולל השור. ק'ן דדין.
מח' שור שור ר' שנחנה
שור שור ר' כ"ח,
שור שור ר' שננה שור
שור, ר' ונכלה יפה י'
זה, ה' גוטל הצחי חצי
וחצי המת וזה גוטל חצי
החצי המת וזה שור
האמור הדבר, ר'
ידודה. ר' מאיר אומ' אין
זה שור האמור הדבר
אלה שור שור ר' שננה
שור שור ר' ואין נכלה
יפה שור, על ה' נאמ'
ומכיו את השור החי וחצו
את תספו, ומה אין מקיים
וגם את המת יחצו, ק'ן

תם

כי הוא עתה כשיעזור הניזק, דיכיל למימר ליה מזיק אנא מפטימנא ואת שקיל. ודוקא

(ה) בשטמ"ק נוסף. צדין כר"ע.